

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 april 2021 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4449

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
gemachtigde: mr. J. Achterberg.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 16 januari 2020 is namens de [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport, met bijlagen, van 8 januari 2021, dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 19 januari 2021 aan de gemachtigde van verweerder, is verweerder door de secretaris uitgenodigd voor de zitting van 17 maart 2021. Klager is eveneens uitgenodigd.

1.4. Op de zitting van 17 maart 2021 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting is verweerder verschenen, samen met zijn gemachtigde. De gemachtigde van klager is eveneens verschenen. Hij heeft het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht, onder meer aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. De gemachtigde van verweerder heeft verweer gevoerd aan de hand van een pleitnota, die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 1 september 1990 werkzaam bij de bank, ten tijde van de hieronder beschreven gedragingen in de functie van [functie].

2.2. Verweerder heeft op 21 mei 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de

Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. De bank voert controles uit op de vastlegging van zakelijke klantbeleggingsprofielen. De daarop betrekking hebbende formulieren worden [formulier] genoemd. De [formulier] geeft een beeld van de klant zelf, zijn of haar financiële situatie, de hoogte van het beleggingsbedrag en het doel waarvoor belegd gaat worden. Met behulp van de [formulier] krijgt de bank inzicht in de wensen van een klant, zodat de klant deugdelijk en passend kan worden geadviseerd.

2.4. Na een intakeprocedure worden ten behoeve van de beleggingen stukken, waaronder de deellovereenkomst vermogensbeheer en de [formulier], ter ondertekening naar de klant gestuurd. Na ondertekening worden deze documenten naar een afdeling van het hoofdkantoor van de bank in [plaats] gestuurd, op basis waarvan door deze afdeling de feitelijke aankoop van de beleggingen in orde wordt gemaakt.

2.5. Uit één van de door de bank verrichte controles op deze [formulier] bleek dat het handtekeningenformulier van een [formulier] van 4 april 2019 was ingevoegd in een [formulier] van 13 juni 2019.

2.6. De [formulier] in kwestie betrof een klant van de bank die via zijn holding wilde beleggen. Aanvankelijk (in april 2019) was het de bedoeling van de klant om te starten met het beleggen van een bedrag van € 150.000,-. De klant twijfelde echter nog over het moment waarop de beleggingen zouden worden aangekocht omdat de beurzen op dat moment relatief hoog zouden staan. Om die reden heeft verweerder met de klant afgesproken dat het contract en de bijbehorende stukken alvast gereed zouden worden gemaakt, zodat snel beleggingen konden worden aangekocht op het moment dat de stand van de beurs gunstiger was.

2.7. Op 4 april 2019 is de deellovereenkomst vermogensbeheer en de [formulier] opgesteld en op 26 april 2019 heeft de klant deze ondertekend.

2.8. In juni 2019 heeft de klant besloten daadwerkelijk te starten met beleggen. Daarvoor wilde de klant slechts de helft van het eerder door hem genoemde bedrag van € 150.000,- benutten, zodoende een bedrag van € 75.000,-.

2.9. Op 13 juni 2019 werd verweerder geconfronteerd met een voorstel van zijn assistent om een nieuwe [formulier] op te maken. Zij constateerde dat het te beleggen bedrag van € 75.000,- niet meer overeenkwam met het bedrag van € 150.000,- dat in de deellovereenkomst vermogensbeheer en het [formulier]-profiel stond. De wijziging van het bedrag in de deellovereenkomst kon handmatig worden doorgehaald en worden vervangen door een bedrag van € 75.000,- voorzien van een paraaf. De [formulier] moest worden aangepast omdat de assistent in de veronderstelling verkeerde dat het hoofdkantoor de opdracht om te beleggen voor de klant anders niet in behandeling zou nemen. De assistent van verweerder heeft aan verweerder voorgesteld de originele handtekening uit het [formulier]-profiel van 4 april 2019 (ondertekend op 26 april 2019) te halen en dat aan het nieuwe [formulier]-profiel van 13 juni 2019 toe te voegen. Verweerder, die de betreffende klant bediende, kon zich in dit voorstel vinden en heeft hiermee ingestemd. De laatste [formulier] is niet door de klant ondertekend en evenmin aan de klant toegestuurd.

2.10. Op 3 september 2019 is verweerder vanwege het voorgaande door de bank berispt.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder met zijn gedragingen heeft gehandeld in strijd met gedragsregels 1, 2, 3, 4 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Een bankmedewerker moet onder alle omstandigheden zorgvuldig met een handtekening van een klant omgaan. Het door verweerder manipuleren van een document raakt de bankierseed in de kern, aldus klager. Van verweerder, een ervaren beleggingsadviseur, had een geheel andere reactie mogen worden verwacht, temeer nu verweerder ten opzichte van zijn collega/assistent, die voor hem ondersteunende werkzaamheden verricht, een voorbeeldfunctie vervult. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod op te leggen voor de periode van drie maanden.

3.2. Namens verweerder is vóór de zitting door de gemachtigde een verweerschrift ingediend waarin, kort samengevat, is aangevoerd dat een tuchtrechtelijke sanctie – gelet op alle feiten en omstandigheden – niet opportuun en proportioneel is. Binnen de bank zou geen duidelijk beleid gelden over wanneer een [formulier]-profiel gewijzigd en eventueel opnieuw ondertekend dient te worden door de klant. De intern geldende werkinstructies zouden geen concreet handvat hebben geboden. Voorts stond voor verweerder het klantbelang centraal en heeft hij niemand proberen te misleiden. Ook had hij geen enkel persoonlijk belang bij zijn handelen. Ter zitting heeft de gemachtigde verweren aangevoerd welke in de kern overeenkomen met de inhoud van het verweerschrift.

3.3. Ter zitting is door verweerder erkend dat met hem was besproken dat door zijn collega de pagina uit de oude [formulier] met daarop de handtekening van de klant in de nieuwe [formulier] van 13 juni 2019 zou worden gevoegd. Verweerder vond deze oplossing destijds gepast, gelet op de omstandigheden dat de klant in het buitenland zat en niet in de gelegenheid was het document te ondertekenen. Hij ziet nu in dat hij anders met de situatie om had moeten gaan. Verweerder heeft ondanks dat hij uitsluitend de klant op een zo goed mogelijke wijze heeft willen bedienen, spijt van zijn handelen.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen.
3. De bankmedewerker stelt de belangen van de klant centraal.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder in strijd met deze gedragsregels heeft gehandeld, door in te stemmen met het voorstel van zijn assistent om een door de klant ondertekende pagina uit de oude [formulier] te halen en deze pagina aan een nieuwe [formulier] te hechten. Daardoor leek het dat de klant voor deze laatste [formulier] had getekend, terwijl dit in werkelijkheid niet het geval was. Dat verweerder hiermee heeft

ingestemd omdat het de wens van de klant was om met een lager bedrag te beginnen met beleggen dan in eerste instantie was overeengekomen, en omdat de klant op vakantie was en daarom niet in de gelegenheid was de [formulier] opnieuw te ondertekenen, rechtvaardigt de handelwijze van verweerder niet. Verweerder had de klant op zijn minst in de gelegenheid moeten stellen de nieuwe [formulier] zelf te tekenen, hetgeen niet is gebeurd. Juist van verweerder had dit initiatief verwacht mogen worden, nu hij ook verantwoordelijk was voor het contact met de klant van de bank en als eindverantwoordelijke fungeerde.

4.3. Klanten van een bank moeten er te allen tijde op kunnen vertrouwen dat op een integere manier wordt omgegaan met informatie en documenten die zij aan de bank verstrekken. Door ondertekening van een formulier staan klanten in voor de juistheid van de door hen verstrekte informatie. De in de systemen van de bank opgenomen informatie dient hiermee in overeenstemming te zijn en in voorkomende gevallen moet kunnen worden vertrouwd op de juistheid van de in deze systemen opgenomen documenten. De handelwijze van verweerder raakt daarmee de kern van het vertrouwen dat door klanten in de bank mag worden gesteld. Dat de inhoud van de nieuwe [formulier] uiteindelijk conform de wens van de klant was, zoals door verweerder is benadrukt, doet hieraan niet af. Verweerder is immers voorbijgegaan aan het feit dat de bank en toezichthouders moeten kunnen uitgaan van de authenticiteit van stukken.

4.4. Ten aanzien van de vraag welke maatregel passend is, overweegt de tuchtcommissie als volgt. De tuchtcommissie acht het aannemelijk dat verweerder meende op deze manier de klant op een zo goed mogelijke wijze te bedienen. Hij wilde in overeenstemming met de wens van de klant zelf, vertraging van de aankoop van beleggingen voorkomen welke zou kunnen ontstaan bij het opnieuw moeten toesturen van de [formulier] aan de zich in het buitenland bevindende klant. De tuchtcommissie acht ook aannemelijk dat geen sprake is geweest van enig eigen belang of persoonlijk gewin van verweerder. De tuchtcommissie houdt bovendien rekening met het feit dat het om een incident gaat, in een overigens lang en onberispelijk dienstverband binnen de bank. Verder heeft verweerder inzicht getoond in zijn foutieve handelen en er blijkt van gegeven in te zien dat hij anders had moeten handelen. De tuchtcommissie is al met al van oordeel dat, gelet op het voorgenoemde, een onvoorwaardelijk beroepsverbod, zoals door de klager is voorgesteld, niet passend is. Ter onderstreping van het feit dat een belangrijke norm in ernstige mate is overschreden, legt de tuchtcommissie wel de hierna volgende maatregel op.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

- verklaart de klacht **gegrond**;
- legt aan verweerder, **geheel voorwaardelijk**, de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **twee (2) weken** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector;
- stelt als **voorwaarde** aan deze opgelegde sanctie dat verweerder zich gedurende een periode van **twee (2) jaren** niet opnieuw schuldig maakt aan een schending van de Gedragsregels Bancaire Sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mrs. J.L.S.M. Hillen en Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. C. Ihataren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan klager en verweerder verzonden op 28 april 2021.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.